

ГОЛОД 1932-33 РР.

- ◎ **Перший масовий голод, що розпочався відразу ж після закінчення громадянської війни та придушення української революції, охопив значну частину України: Запорізьку, Донецьку, Катеринославську, Миколаївську, Одеську губернії. Причини його лише частково мали об'єктивний характер – посуха 1921 р., економічні наслідки першої світової та громадянської воєн.**

- ◎ **Найголовнішими чинниками стали: крах сільськогосподарської практики тодішнього режиму, скорочення посівних площ у колишніх хлібородних районах внаслідок політики воєнного комунізму, директивні методи компартійного керівництва, яке розподіляло наявні продресурси на користь промислових центрів, передусім тих, що знаходилися поза межами України.**

- ◎ Голод 1932-33 років охопив ті ж самі регіони України, але цього разу його спричинили, насамперед, політичні чинники. Голодомор 1932-1933 рр. був не випадковим явищем природного чи соціального походження, а наслідком цілеспрямовано застосованого більшовицькою владою терору голодом, тобто геноцидом.

ГОЛОДОМОР

НАВЕСНІ 1933 ПОМИРАЛО

ЩОХВИЛИНИ
ЩОГОДИНИ
ЩОДОБИ

17
1 000
2 5000

УКРАЇНЦІВ

- ◎ **З 1929 року Сталін розпочав відверту боротьбу проти українських селян, навісивши на них ярлик спекулянтів, що автоматично зараховувало їх до класових ворогів. Чотирирічна війна шляхом «ліквідації куркульства як класу» та усуспільнення селянських господарств досягла свого апогею восени 1932 року, коли на село були направлені численні загони з чітко визначеними планами хлібозаготівель.**

- ◎ Ці плани не вичерпували всіх форм здавання селянами збіжжя та продовольства державі. Крім власне хлібозаготівель, селяни мали здавати мірчуковий збір, різноманітні заготівлі м'яса, вершкового масла, яєць, інших видів продовольства, повернення державі насінневої позики, розрахунки колгоспів з МТС за здійснені ними роботи тощо.

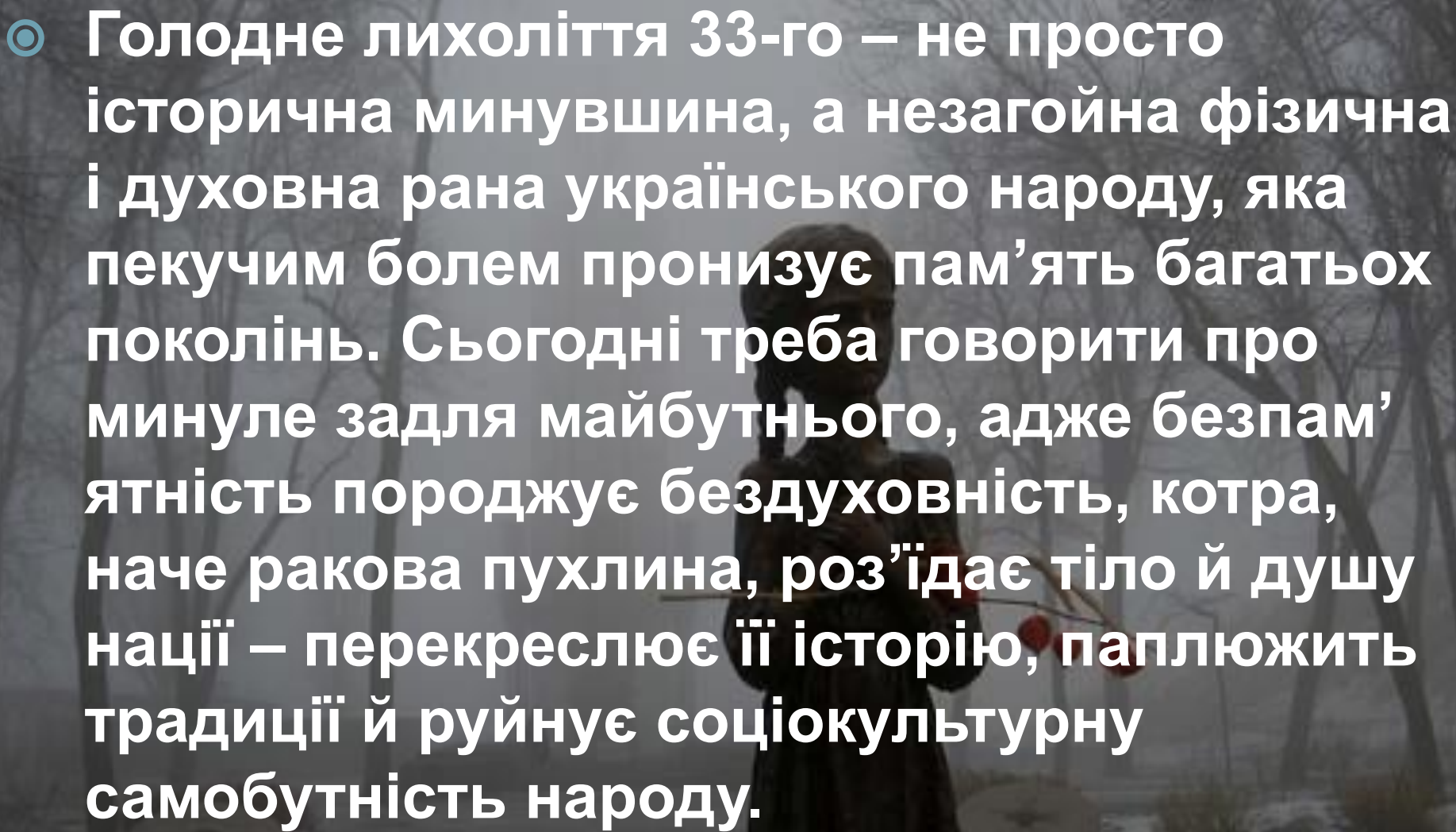
Наслідки голодомору

- ◎ **Історики і демографи сперечаються навколо кількості жертв голодомору, виголошуючи різні дані від 3 до 10 мільйонів. Найвірогідніше, враховуючи матеріали перепису населення 37-го року, втрати населення внаслідок повного фізичного виснаження, тифу, кишково-шлункових отруєнь, канібалізму, репресій, самогубств на ґрунті розладу психіки та соціального колапсу, жертви становили близько 7 мільйонів чоловік на теренах України.**

- ◎ **Вчені продовжують вивчати архівні джерела, з'ясовуючи абсолютні та відносні дані кількості жертв голодомору. Очевидно, критерієм масштабності трагедії є не лише цифри, а й здатність кожної людини сприймати чуже горе, як своє. Всеосяжність національної катастрофи 33-го можна збагнути лише глибиною внутрішнього потрясіння кожного, хто вважає себе цивілізованою людиною.**

◎ Голодне лихоліття 33-го – не просто історична минувшина, а незагойна фізична і духовна рана українського народу, яка пекучим болем пронизує пам'ять багатьох поколінь. Сьогодні треба говорити про минуле задля майбутнього, адже безпам'ятність породжує бездуховність, котра, наче ракова пухлина, роз'їдає тіло й душу нації – перекреслює її історію, паплюжить традиції й руйнує соціокультурну самобутність народу.

- ◎ Підготувала учениця 11 класу
- ◎ Собчук Іванна